

GAZETA KORRESPONDENTA

WARSZAWSKIEGO I ZAGRANICZNEGO

Z WARSZAWY DNIA 13. MARCA ROKU 1798. we WTOREK.

z Wiednia dnia 3. Marca.

Dnia 1. z rana Cesarzowa Jmć powita lczęśliwie córkę— Dnia wczorayszego przed południem Posel Rzeczypospolitey Francuzkiej Generał *Bernadotte* miał pierwszą u Cesarza audyencyą, na której listy swoje kredencyonalne oddał.

Cesarz Jmć mianował posłem swoim do Paryża Barona *Degelman*.—Dla odmian we Włoszech zająć mających, woynka *Cesarzkie* rozciągnęły mocny kordon od granicy *Cisalpinijskiej*, woynko to w tamtych okolicach zawsze jest w stanie woyny utrzymywane.

Tutejszy posel *Duński* komunikował Cesarzowi Jmci przełożenia, iakie dwor jego podał Dyrektoryatowi *Francuzkiemu*, względem okrętów do neutralnych narodów należących.

z Rzymu dnia 17. Lutego.

(Najświeższe wiadomości nadesłane z Rzymu, zawierają w sobie obszerny opis zdarzeń zaszłych, od czasu podjęcia woynki *Francuzkiej* pod mury *Rzymskie*. Oprócz tego, co już dawniej umieszciliśmy, wypisujemy z tych doniesień lczęśliwiejsze okoliczności, które iedne po drugich w swoim porządku następowaly.)

W głównej kwaterze pod Rzymem d. 22. Pluiose (10. Lutego) 6go roku Rzpłtey *Francuzkiej* iedney i nierozdzielney.

Do Rządu Rzymskiego.

Armia *Francuzka* znajduje się pod Rzymem dla pozyskania znakomitey nagrody za zabytstwo Generała *Duphot*, i za zniwagę Rzpłtey *Francuzkiej* w osobie iey Ambassadorsa.

Obywatel *Alexander Berthier* Generał kommanderujący armią *Francuzką* we Włoszech, domaga się imieniem Rzpłtey *Francuzkiej*:

Art. I. Oddany będzie *Francuzom* Zamek Sgo Anioła z całą artylleryą i amunicyami, które się w nim znajdują.

II. Przytłani natychmiast zostają następujący zakładnicy, dla uskutecznienia niżej wyrażonych urzędzeń: Kardynał *Somaglia*.—Kardynał *Caraffa-Tratetto*.—Kard. *Carandini*.—Kard. *Rovarella*.—Xze *Breschi*.—Syn młodszy Xcia *Borghese*.—Xiaze *Guistiniani*.—Xiaze *Gabrielli*.—Jubiler *Sartori* Oyciec.—Bankier *Acquaroni*.—*Carafa Belvedere* Major domo Papielki.—*Brancadoro* Sekretarz Propagandy.

III. Zostaną odmienione niżej wyrażone członki Kongregacyi Stanu; Kardynał *Albani*, Kardynał *Carafa-Tratetto*, Kard. *Altieri*, Kard. *Antonelli*, Kard. *Somaglia*, P. *Federici* sekretarz.

Oyciec S. nie będzie mógł mianować na ich miejsca te osoby, które się znajdowały w Rządzie za czasów zabytstwa *Bassewilla* i *Duphota*.

IV. Zostaną aresztowani: Kardynał *Albani* i jego familia, Pralat *Crivelli* Gubernator *Rzymski*, Kardynał *Busca*, Pralat *Gonsalvi* sekretarz zgromadzenia woiennego, Generał *Gandini*, Kapitan *Amadeusz*, kommanderujący kompanią, która strzelala do *Duphota*, Kapitan *Targaglioni*, Porucznik *Montani*, Kapral *Marinelli* zany przez strzelanie do Generała *Duphot*, Filkalis *Barberi*, Mariano *Brandi* przywiązany do domu *Albanich*, Bankier *Angielski* *Jenkins*, Altieri *Benedyktyn* sieltrzeniec Kardynała *Albani*.—Papiery tych osob zostają zapieczetowane i dobra ich tymczasowo sekwestrowane. Wlzytkie te wyżej wyrażone osoby, wydane będą we 24. godzinach Generałowi kommanderującemu armią *Francuzką*, do jego głównej kwatery.

V. Osoby za opinie publiczne więzione, uwolnione zaraz zostają.

VI. Rząd *Rzymski* w przeciagu trzech Dekadów (30. dni) zapłaci nadzwyczajney kontybutcyi 4. mil. Piastrów w gotowiznie, a 2. mil. Piastrów w sprzętach podług lwego wyboru.

VII. W przeciagu lześciu dni mają być przystawione trzy tysiące koni na usługę armii.

VIII. Godzienna żywność dla armii dostarczona będzie.

IX. Dwor *Rzymski* wyrzeczę się trzeciej części wartości dobr *Mesola* i *St Martina*, zachowanej sobie traktatem *Tolentyńskim*, i potwierdzi kontrakt przedzący.

X. Regiment *Derosfi*, którego iedna kompania strzelala do Generała *Duphot*, natychmiast będzie rozbroiony i skaffowany.

XI. Oyciec S. zachowa swoią straż zwyczajną i 500. ludzi woynka liniowego.

XII. Cała reszta woynki liniowych, poprzestanie wszelkiej służby. Zold dawany im będzie przez dwa miesiące; Broń do zamku S. Anioła przeniesiona zostanie.

XIII. Wszytkie dobra, lub iakiekolwiek rzeczy należące do Rządów, z którymi Rzpłta *Francuzka* w woynie została, będą sekwestrowane, równie iako rzeczy należące do poddanych tychże Mocarstw. Depozytorowie ich od tego momentu są za nie w odpowiedzi.

XIV. Wywiezione zostaną z Rzymu obrazy, xiążki, i rękopisma, statui, i dzieła kunsztów, które osądzone będą godnemi przewiezienia do *Francyi*, podług rozkazu Generała kommanderującego, i za zdaniem wyznaczony na to Kommissyi.

XV. Używanie i przedzą plodow ziemi i przemysłu *Angielskiego*, surowo zostaną zakazane w kraich kościelnych.

XVI. Na miejscu zabicia *Bassewilla* i *Duphota*, wyflawiony zostanie monument, na którym zbrodnia i kara zapisane będą.

XVII. Ma być wyflana do Paryża Deputacya, którą lkladać będzie ieden Kardynał Xze Sieltrzeniec Oycia S. i ieden Pralat, dla poniesienia Rzezypltey *Francuzkiej* wyrazow za Rządu *Rzymskiego*, za zabytstwo pod jego okiem Generała *Francuzkiego* *Duphot*.

XVIII. Armia *Francuzka*, uda się do *Kapitolium*, dla oddania tam hojdu wielkim ludziom, którzy wławili Rzpłtą *Rzymką*. Hojd ten podany będzie potomności przez napis położony na *Kapitolium*.

XIX. Obrządek, Kościoły, i ich Kapłani, osoby, i ich własności, będą zabezpieczone i szanowane.

XX. Obywatele miasta *Rzymu*, zostają rozbroieni i, oprócz Gwardyi Obywatelskiej, która będzie organizowana.

XXI. Wydana będzie proklamacya nakazująca wszystkim Obywatelom złożenie w zamku S. Anioła, wszelkich orężow znanych pod imieniem i kształtem *Isztyetow*, które zakazane będą pod najsurowszymi karami.

ALEXANDER BERTHIER.

Po zajęciu na dniu 10. t. m. Zamku S. Anioła przez woynka *Francuzkie*, następnie wkroczyło do Rzymu 6. tysięcy, a nakoniec reszta regoz woynka, które sklada się najmniej z 18.000. ludzi. Cała zaś siła armii *Francuzkiej* rozłożony w kraiu Rzpłtey *Ankońskiey*, w *Umbryi* etc. przenosi zapewne 60. tysięcy, z ogromną artylleryą tak ciężką, iako i polową, i niezmierną amunicyą woienną. Z tak wielkiej sily rodzą się tu rozmaite domysły o iey zamiarach, lecz roztropność kommandantow *Francuzkich*, a osobliwie ich wodza, nie pozwala dociec tey tajemnicy.

Dnia 11. wieczorem spostrzeżono niespodzianie zaszczepione drzewo wolności na placu *Hiszpańskim*, na *Kapitolium* i na placu *del Popolo*. Ambassadors *Hiszpański* zaniolł zazalenie do Generała *Berthier*, iż się to stało na iego iurydykcyi. Natychmiast Generał *Berthier* wydał rozkaz, ażeby wszytkie te trzy drzewa wolności były zdzięte, i ażeby wynaleziono sprawcow tego postępkę, oraz tych, którzy w iego imieniu przylepiłi po murach fałszywe Proklamacye, pobudzające lud do odmiany Rządu, zagrażając im rozstrzelaniem. Od tego czasu żadnych iuz więcej Pism niewidziano.

Generał *Berthier* przeniolł się w tych dniach z pałacu *Mellinich* na górze *Mario* stojącego, do *Casino* pięknego domu Xcia *Stanisława Poniatowskiego*, z drugiej strony *Ponte Molle*. Z tey to swoiey głównej kwatery, Generał kommanderujący przeffat Kardynałowi Stanu, żądania swoie na zaspokojenie Rzpłtey *Francuzkiej*, za zabicie Generała *Duphot*.

Nowa kongregacya Stanu, której Członki proponowane były od łamego Generała *Berthier*, zatrudnia się teraz uskutecznieniem tych żądań, ile okoliczności i stan rzeczy dozwoli. Zakładnicy umieszczeni zostali w pałacu *Quirinale* na górze *Cavallo* zwyczajney rezydencyi *Papiezkiej*, a przy bramach tego pałacu postawiono strażę. Wielu z wyrażonych w artykule IV. pomiędzy którymi Kardynałowie *Albani* i *Busca*, oraz *Altieri* *Benedictino*, wcześniej zbiegli z Rzymu do *Neapolu*.—Z tego powodu, popieczetowano ich papiery i sekwestrowano dobra całej familii *Albanich*. Pralat *Gonsalvi*, Generał *Gandini*, i Filkalis *Barberi*, przywiedzeni zostali do zamku S. Anioła. Gubernator *Rzymski* przez wzgląd na słabe zdrowie, otrzymał od Generała kommanderującego pozwolenie zostawania pod strażą w swoim pałacu. Po czym rozbroiono i rozpuszczono wszytkie woynka liniowe, oprócz wyrażonych w XI. artykule 500. ludzi, których w rezydencyi *Papiezkiej* na *Watykanie* rozflawiono.

Tym czasem wiadomo było, iż od kilku dni w teatrze *Argentina* pracowano nad przygotowaniem wielkiego drzewa.

Dnia 15. na placu *Kapitoliniskim*, postawiono postawione drzewo wolności. Plac ten otoczony był od liczney infanteryi *Francuzkiej*, pobliskie zaś place zajęła kawalerya. Tegoz dnia i o tymże czasie, odprawilo się zwyczajne nabożeństwo na *Watykanie* w kaplicy *Papiezkiej*, iako w rocznicę iego elekcyi, co w tey chwili było powodem do wymowienia się od tey ceremonii wielu Kardynałow. Tym czasem Generał kommanderujący *Berthier* na czele licznej woynki, i w towarzystwie wyższego sztabu, czynił publiczny wjazd do Rzymu przez bramę Ludu (*Porta del Popolo*) przez ulicę *del Corso*, i udał się do pałacu *Kapitoliniskiego*, gdzie miał mocną mowę do ludu, a ztamtąd powrócił do głównej swoiey kwatery w mieszkaniu wiesylkim Xcia *Poniatowskiego*.

Wkrótce wielka liczba młodzieży *Rzymkiej* rozbiegła się po ulicach, zuciując znaki dawnego Rządu, lecz Departament Policji przez wydaną Proklamacyą zapobiegł temu, zniolząc sam wszytkie znaki lzlachectwa, klucze złote, tytuły, dyfynkcyje, libery etc. i zachęcając mieszkańców do dania wspaniałej illuminacyi, oraz donosząc, iż nazajutrz dana będzie wielka publiczna uczta w teatrze *Alberti*, na uwieńczenie dokonanego dzieła.

Drugą Proklamacyą uwiadomiono lud o wyroku stanowiącym iego samowładność, o postanowieniu nowego tymczasowego Rządu, przez co znielone zostały wszytkie polityczne, ekonomiczne i cywilne dawnego rządu władze. Tymże dekretem utworzone są różne departamenta pod nazwilkim Prefektur, których członki nosić będą tytuł Prefektow. To co w innych Rzpłtach nosi imie Dyrektoryatu, nazywać się będzie Departamentem Konsulow. Konsulowie terytorialni są następujący: Adwokat *Regattii*, byłszy *Xze Bonelli*; Adwokat *Constantini*; byłszy Prokurator dworu *Bassi*; sławny Matematyk *Pessutti*; *Stampa* kupiec; *Maggi* dzierz; wiesylki. — G. *Berthier* potwierdził ten dekret samowładności ludu i Rzpłtey *Rzymskiej*, oraz imieniem Rzpłtey *Francuzkiej* oświadczył, iż uznaje Rzpłtą *Rzymką* za niepodległą, że wszelki Rząd dawny ustaie, i że za Rzpłta przez Rząd *Francuzki* uznana, zajmować będzie wlystek ten kraj, który podług Traktatu w *Campo Formio* zostawał pod doczesnym panowaniem Papielkim.

Tegoz dnia w którym było zaszczepione drzewo wolności i ogłoszona samowładność ludu, Kardynał Sekretarz Stanu aresztowanym został w swoich appartamentach. Xciu *Rezzonico* zalecono ustąpić z *Kapitolium*. Postanowiono Xcia *Spada* kommen-

dantem gwardyi obywatelskiej. Wielu urzędników dawnego Rządu odesłano do Zamku S. Anioła.

Tegoż dnia po południu G. Cervoni komendant Miafta udał się do Papieża, z doniesieniem o nastąpieniu odmianie Rządu; iż osoba Oyca S. będzie łzanosą, i że dla swego bezpieczeństwa mieć będzie straż Francuzką. Oycie S. odpowiedział z największą spokojnością, iż uwielbia wyrok Opatrzności, i że poleca tylko opiece rządowej Religii i własność każdego. Po czym rozpuszczono 500. ludzi zofławionych dla strazy Oyca S.

Mówią, iż Oycie S. przenieść się ma do pałacu Laterańskiego, i że Generał kommanderujący ma złożyć swoje mieszkanie w pałacu Watykańskim.

W dzisiejszej Proklamacyi, Generał Berthier rozkazał wszystkim emigrantom Francuzkim, wyjąwszy deportowanych księży, ażeby we 24. godzinach oddalili się z Rzymu i z całego terytorium Rzpltey Rzymskiej, między temi wymieniony jest Kardynał Maury.

Przez drugą dzisiejszą proklamacyą, zniesione są wszystkie prawa azyłow kościelnych, iurydykcyje cywilne i kryminalne Ambassadorsów; przywileje ich pałaców, i prywatne ich poczty.

W przyszły tydzień ustanowiony będzie nowy porządek poczty Rzymskiej, pod dozorem Dyrektorów Francuzkich.

Tym czasem wychodzą codzienne urzędzenia tak od G. Berthier, iako też od kommandanta Rzymskiego G. Cervoni, ściągające się do utrzymania dobrego porządku i spokojności publicznej. Te wszystkie rozporządzenia ogłoszone w mieście, i rozsyłane po Prowincjach, sprawują ten skutek, iż nie brakuje tu dotąd żadnych do życia potrzeb, pomimo niezmierny ich konsumpcyi, w powiększonej przez armię Francuzką ludności.

Lud jest zupełnie spokojny, a do tey jego spokojności nie ma się przykładu zajęcia przez wojska Francuzkie wszystkich bram miafta, oraz widok naieżonych baterjami gór Kwirynałney, Jannicolo, i Kapitolińskiej.

z Londynu dnia 23. Lutego.

Minister Stanu Grenville przefłał wszystkim Ministrom zagranicznym Notę, która wyraża w treści, iż Rząd uwiadomiony o przygotowaniach w Havre de Grace czyniących się na wtargnienie do Anglii, ofładził za rzecz przyzwoitą dla obrony kraju, korzystać z przewyższającej swoiey marynarki, przez ścisłe obleżenie portów przy uściu Sekwany (Havre de Grace, Honfleur, Rouen etc.) Pomimo iednak tego, zachowane będą w tym obleżeniu wszystkie prawa i zwyczaje, które w czasie wojny popolicie są przeftrzegane.

Dnia wczorayszego doświadczylismy fałszywy trwogi. Rozeszła się nagle wiadomość, iż flotta Francuzka stanęła przed Weymouth. Spostrzeżono w samey rzeczy flotę, która nieodpowiedziała na umowione znaki. Natychmiast zwołano milicyą. Xiążę de Galles znajdujący się w pobliskosci w swoim wielkim pomieszkaniu, wyprawivszy do Xcia d'York kurjera, zaftępował obowiązki nieprzytomnego kommandanta. Xzę d'York wzdął potem w konferencyą z Hrabią Spencer, Lordem Grenville, PP. Dundas, Pitt, i Nepeau, gdy drugi kurjer przywoził pocieszającą wiadomość, iż ta posttrzeżona flotta była kupiecką. — 20,000. regularnego wojska przeznaczono na umysłoną wyprawę przeciwko brzegom Francuzkim i Hollenderskim. — Rząd zalecił przez listy okulne wszystkim Prezydentom Hrabstw, aby milicye natychmiast w pole ruszyły.

P. Sunberg który tu przywoził depesze od dworu Duńskiego, we śródę znowu nas pożegnał, i wyjechał do Danii dla zawiezienia tam pewnych wiadomości.

Kompania affekuracyjna Londyńska podpisała ofiary 10,000. funtów. — Robotnicy w warsztatach Królewskich w Deptford, Woolwich, Chatham, Portsmouth, dali całą tygodniową zapłatę. — Lord Howe ofiarował całą swoią pensyą Generała morskiego, przez cały ciąg wojny. — Słychać, iż okręty wojenne mają rozkaz zabierania wszystkie okręty do Hollandyi, Francyi lub Hiszpanii płynące, których ładunek neutralnym uznany nie będzie.

CZYNNOŚCI PARLAMENTU.

Na dniu 21. Gdy się izba w sekretny wydział zamieniła, P. Pitt wniósł, aby natychmiast potrzebne 3. milliony w papierach skarbowych dla Króla Jmci uchwalone były. Miał zamiar nową pożyczkę pod roztrząśnienie zaraz wprowadzić, chce iednak kilka tygodni zaczekać dla dowiedzenia się, iak wiele ofiary dobrowolne wyniosą, które mogą go w takim stanie postawić, iż ważne odmiany w systemacie skarbowym przedsięwzemie. „Już duch publiczny, „ludu rzekł; wydać się w tey gotowości i chęci „iako wszystkie klasy okazują do zabezpieczenia „i obrony konfitytucyi i kraju. Nie było ieszcze „tey epoki, w którejby lud okazał tak wielką gor- „liwość do doycia tak wielkiego celu; każdy „dzień jest nowym dowodem przywiązania ludu „do naszej formy rządu, każdy dzień przynosi no- „we składki na postawienie narodu w najlepszym „stanie obrony. Przed kilką dniami zatrudniano się nad dochodzeniem i wygotowaniem rapportu, względem rozmaitych departamentów całego lkiadu skarbowego, które w nim urzędy wcale zniesione, a które dla oszczędności zmniejszone być mają, tak, że cały skład skarbowy zupełnie inną weźmie postać, przez co lkarb znaczny zysk odnieśie. — Wczoray niektórzy cudzoziemcy iako to PP. Poland, Reichard, Gieseler, Saek, złożyli przysięgę wierności Królowi, dla otrzymania prawa naturalizacyi. — P. Johnes powiłał potem przeciw wielkiej liczbie emigrantów Francuzkich, którzy zawsze są niebezpiecznymi dla kraju w czasie napadnięcia nieprzyjaciela. Wielu z tych ludzi, ile wiem z ich czynności, są złych myśli ku rządowi Angielskiemu i bardzo mało z pomiędzy nich mają prawidła dawnych Franków. Słyszałem od niektórych takie rzeczy, iż w czasie ich słuchania włosy mi na głowie powstały. Jeśli ministrowie nie wiedzą ieszcze o sposobie myślenia tych panów, tedy ja sam przeciw nim bill wnoszę. — Pan Dundas, Rząd w czasie dochodzenia w tey mierze, uznał, że liczba ich nie jest tak wielką, iak przekładano. Ministrowie mają tylko ogólną wiadomość o źle myślących, iestliby zaś kto miał oddzielne dowody niewierności i podstępny, tedy winien jest donieść o tym Rządowi, a temu nie zabraknie na sposobach umorzenia zlego w samym jego źródle. Każdy podejrzany emigrant powinien być zaraz podług bilu cudzoziemskiego z kraju deportowanym, tak iak się to iuz z wielą cudzoziemcami stało. Byłoby iednak niesprawiedliwoscią wszystkich wyganianie, i życia tylu nieszczęśliwych, którzy się pod naszą opiekę schronili wydać na ofiarę. — P. Johnes zaspokoił się przelożeniami temi. P. Baker czynił potem uwagi względem obchodzenia się z iencami Francuzkimi w Anglii. Nieprzyjacieli czynił nam zarzuty nieludzkości, ale Lord Maior w Liverpool robił wszelkie dochodzenia względem stanu zofławiających tam niewolników, i rapporte swoim zbiera te wszystkie zarzuty. Wiele w tym zależy na charakterze i honorze Angielskim, aby prawda dostatecznie wyjaśniona była, i świat się przekonał, że nasz rząd w terażniejszej wojnie łagodnie i lepiej obchodził się z iencami Francuzkimi niżeli we wszystkich poprzednich. Żądam, aby dokładny rapport był uczyniony od admiralicyi, kommissyow transportowej i dozorczy, względem tra-

ktowania ienców wojennych. P. Rofas — popieram ten wniosek tym mocniej, im chętniej pragnę, aby okazać Anglii i całej Europie, iak łkargi i zarzuty nieprzyjacieli w tey mierze są bez fundamentu. Żądam, aby dokładnie wyrażony był wydatek na wyżywienie i potrzeby ienców przez rok cały, tudzież tygodniowa i codzienna porcy na każdego z osobna wyławiona była. P. Dundas — wiadomość o frogim iakoby postępowaniu z iencami jest najgrubszą potwarzą, i nie to mię dziwi, że pochodzi z Paryża, ale że w papierach Angielskich była powtarzana dla powleczenia ludu Angielskiego w charakter nieludzkości, iaki mu nieprzyjacieli przypisuje. Cała odmiana zasadzała się na pewnych zmniejszeniach i odtrącaniach, do których sam rząd Francuzki był powodem przez niedotrzymanie słowa z swej strony. Korrespondencya w tey mierze obu rządów złożona, rzuci dostateczne światło na rzecz całą, tak, że publiczność łatwo będzie mogła dać zdanie, kto pierwszy podpada przewinieniu. — Solicitor generalny podał bill, przez który ma być wzbroniono rządowi Amerykańskiemu przez pożyczki, albo zapłaty, pieniądze z Anglii ciągnąć. Położył iednak pewne excecpcye, gdyż całkowity zakaz byłby bardzo handlowi Angielskiemu łkodliwy.

z Paryża dnia 23. Lutego.

Wiadomość o wkroczeniu wojsk Rzpltey do Rzymu zupełnie się potwierdza, iak okazuje następujące pofelstwo Dyrektoryatu Radzie 500. pod dniem 19. t. m. podane.

Obywatele Reprezentanci! Rząd Teokratyczny Rzymski niepomyślny na dobrodziejstwo Traktatu Tolentyńskiego, niewdzięczny ku Rzpltey Francuzkiej, która raczyła go oszczędzić po zaboystwie Bassavilla; ten Rząd zawłze Prawu Narodów niewierny, dnia 8. Nivos (28. Grudnia) znieważył Majeftat wielkiego Narodu w ofobie jego Ambassadorsa, gwałcąc jego pałac, i dozwalał pod swoim okiem zabijać Generała Francuzkiego walecznego Duphot, który aż dotąd uszedł wszystkich niebezpieczeństw wojny, lecz niemożł nikczemny uniknąć zdrady. Już od nieiakiemu czasu Rząd Papielski rozpoczynał pokryciomu nieprzyjacieli zamiary, i czynił przygotowania do wojny przeciwko Rzpltey Francuzkiej; zwoływał zagranicznych Generalów; był w potajemnej zмовie z konspiratorami, których dzień 18. Fructidora pogrzebił. Dla wkrzelenia nowych na łonie Francyi zaburzeń, przeciw prawom Rzpltey zaftawiał Teologów swoich deczyze; Nakoniec przeciwko samemu sobie ułożył sztyderką insurrekcyą, w której chciał znaleźć powód do ochyżenia Francyi, do znieważenia iey Ambassadorsa, i okazania tego ducha szaleństwa i zapalczywości, który się objawił w zdarzeniach 8. Nivos: Od tego czasu nieustawał w swoich fortelach i napaści. Dyrektoryat Wykonawczy w tey okolicznosci winien był użyć dla kraju sposobów, których mu Konfitytucya powierzyła. Zalecił Generalowi kommanderującemu armią Włoską postępować ku Rzymowi. Przybyły kurjer donosi mi, iż od 22. Pluvios (10. Lutego) wojska Rzpltey zajmują Zamek S. Anioła i Kapitolium. Dyrektoryat Wykonawczy stoluie się do Artykułu 328. Konfitytucyi, donosząc natychmiast Ciątu Prawodawczemu o pierwszych szkodkach, które musiał przedsięwziąć przeciw Rządowi nieuleczonemu w swej przewrotnosci, i w swoiey zapalczywey niechęci ku rewolucyi i Rzeczypospolitey Francuzkiej.

(podpisało) BARRAS.

Po przeczytaniu tego Pofelstwa, żądano jego wydrukowania w liczbie 6ciu exemplarzy. — Nakazano.

Na teyże sefssyi większością głofów Ob. Hardy Prezydentem Rady mianowany zofiał. — Rada Starzych obrała także Prezydentem Ob. Bordas.

Dnia wczorayszego członki obydwóch Rad przybrały się w nowo postanowione ubiory. Te ubiory są następujące:

Suknia ciemno-niebieska, przewiązana pasem troykolorowym powleczoneym frędzlami i tasmami zło-

temi. Na tym, płaszcz szkarłatny, niebiefko po brzegach haftowany i spadający aż do ziemi. Zapina się guzikiem złotym na prawym ramieniu, tym sposobem iż płaszcz rozwijając się na prawej stronie, zostawia prawą rękę zupełnie wolną. Lewa ręka jest założona, lecz dla ujęcia tej przeszkody, płaszcz się podwija do góry i zostaje spięty pętlą złotą z dwoma wiszącymi kutasami. Ten ubiór podobny jest do Togi Rzymian z tą różnicą, iż Toga Rzymska podpinana była na prawym ramieniu, ta zaś na lewym.

Pokrycie głowy jest Czapka Niebiefko-Fioletowa, u dołu okrągła, w górze czworograniasta, u spodu obwiedziona kitayką koloru ognistego, z lewej strony założona na petlice i dwa złote guziki. Z węża wychodzi pióro troykolorowe, które się zagina w tył głowy.

Codziennie przybywa do Ministra marynarki wielka liczba młodych obywatelów od 12. do 18. i 20. roku wieku swego, dla dobrowolnego zaciągania się na usługę marynarki. Ta ochocza młodzież nieustannie wyteusza zjad do rozmaitych portów.

Poultier w swoim Dzienniku wyraża, iż niektórzy trefnie z okazji nominacji Ob. *Dondeau* na Ministra Policji, mówią, iż Rząd nie znajdując się jeszcze dosyć bogatym, ażeby nas częstować winem *Don-de-vin*, obdarza nas wodą *Don d'eau*.

Dziennik *Przyjaciel Praw*, pisząc przeciw ambicji, która wielu pożera ludzi, czyni następujące uwagi: Jakże wiele ieszcze mogą znaleźć chciwi wyłokich stopniów ludzie po tylu nieszczęściach i okropnych upadkach, których w czasie rewolucji byliśmy świadkami, zaczawszy od pierwszego i ostatniego Prezydenta *Paryżskiego*, aż do ostatnich Prezydentów Ciąła Prawodawczego przed 4. Września! Człowiek dumny chcąc swoją uleczyć namiętność, niech przebiegnie rejestr 76 Prezydentów Konwencji, z których ośmiastu było gilotynowanych, ośmiu deportowanych, 22. na więzienie wskazanych lub kassowanych, 3ch od własnej ręki zgubionych, ieden przez fanatyka zabity, ieden znajdował się na liście deportacji, który dla tego tylko nie został zmaszany, iż go fortuna może na jakie okropniejsze zachowanie sceny, tak dalece, iż z 76. Prezydentów, 23. ocalonych zostało, a i z tych ściu winno jest swoje ocalenie zdarzeniu 9. *Thermidora*. — Więcy ieszcze zastraszycy mogła lista Sekretarzów Konwencji, atoli nikogo nie ma, kto by usilnie tych urzędów nie pragnął, taką to miłość własną na przyszłość zarzucca niepamięć. — Z dzieł *Hollandrow* płynących do *Batawii*, dziewięciu od niszczonego ginie klimatu, ten który go zwyciężył, powraca obladowany bogactwem, każdy zapomina o dziewięciu innych, myśli tylko o zubożonym, i biegnie na wysięgi do *Batawii*.

Odtąd, iak *Lyon* w stanie oblężenia uznanym został, przeszło 1,500. osob jest tam aresztowanych. — Bankierowie *Lacha-Chaumont*, z rozkazu Dyrektoryatu zostali przytrzymani, a ich książki i papiery popięcztowane. Mówią, iż są uwikłani w sprawę Posła *Portugalkkiego d'Arango w Temple* siedzącego.

W tym tygodniu wcale niespodziewanie szukali tu po różnych magazynach towarów *Angielskich*. General *Augerau*, prosto przez *Dijon* do *Perpignan* pojechał nie wstępując do *Paryża*. — Rada Starszych przyjęła dekret Rady 500. względem podziału 1,000. milionów między obrońców oyczynny sposobem pensyów dożywczych.

Dyrektoryat wydał teraz uchwałę względem święta *Samowładności Ludu* obchodzić się mającego. Główne role w tej uroczystości są starcom oddane, przed nimi w procesji iść będzie 4ch młodzieńców, każdy z chorągwią w ręku, a napisy na nich będą wyjęte z deklaracji praw człowieka, z Aktu Konfityucyjnego. — 1.) Samowładność ludu wspiera się na powszechności Obywatelów. 2.) Powszechność Obywatelów jest tylko samowładcą. 3.) Nikt nie może poładać urzędu

bez umocowania prawnego. 4.) Obywatele na to nadewszystko pomnieć powinni, iż od mądrości wyborów na zgromadzeniach pierwiastkowych i elektoralnych trwałość, utrzymanie i dobro Rzpltey zawisło. Za młodzieńcami postępują obrani od ludu na tych zgromadzeniach urzędnicy, tudzież publiczni nauczyciele. Cała parada jest otoczona wyłkiem. Przyszedszy na plac wspomnieni młodzieńcy łzczepią drzewo wolności, i parada w koło się łzykuje. Spiewane potem będą różne patryotyczne pieśni, i odprawia się rozmaite gonitwy. Jeden z Starców mieć będzie mowę w treści: Iż samowładność ludu jest prawem niezaprzeczonem. Gdy zaś lud sam przez siebie nie może wszystkich praw wykonywać, przeto część swojej mocy zdaie na Reprezentantów i różne władze, które albo od niego samego, albo od wybranych na to elektorów są wysadzone. Sprawie żywe wrażenie ważności tych elekcyów, oto jest cel dzisiejszej uroczystości. Pierwszy urzędnik odpowie na to w treści: iż lud przez swoje meztwo umiał odzyskać długie zaniedbane prawa swoje, przez używanie zaś ich będzie je umiał utrzymać, będzie sobie przypominał ten napis przez Konfityucją poświęcony, iż od mądrości wyborów i zgromadzeń pierwiastkowych i elektoralnych zawisła trwałość i szczęśliwość Rzpltey. Poczmy na końcu przeczytana będzie łtosowna proklamacja względem elekcyów. — W tej czynności ludu zwracana być ma na ważność elekcyów, na trwające dotąd intrygi *Royalistów* zguby *Francyi* żądających, zachęcając do wybierania tych tylko Reprezentantów, którzy stają mają wola, czcic zaprzyjęzoną przez siebie Konfityucją i w miłości ku niej ferca wszystkich utrzymywać.

Wczoraj *Villers* w Radzie 500. uczynił wniosek względem sessji w przyszłej dekadzie 30. *Vencos* odprawić się mającey, w której Prezydent ma mieć mowę łtosowną do uroczystości *Samowładności Ludu* na ten dzień przeznaczoney. Wniosek ten został przyjętym.

Wydano już na publiczność Pisma znalezione przez Generala *Moreau* przy emigrancie *Klinglin*, okazujące zdradę *Pichegru*. W tych piśmach wszystkie nazwiska pod obcemi imionami są wyrazowe, iako to: *Laurier* (Xze *Kondeusz*), *Pichegru* (*Poinsinet*) *Paryż* (*Mellalina*), *Strażburg* (*Tréffles*), *Cezar* (*Wurmfer*), *Latarnie* (*Armie*), *Krzak* (*Pian*), wyższy *Ren* (*Jlkirch*) etc.

Buonaparte dwa dni zabawił w *Calais*. Obieźdzał wszystkie stanowiska, a w nocy przypatrzył się latarniom morskim na brzegach *Angielskich* rozpalonym. — Cały zajęty jest teraz wyprawą do *Anglii*. Wczynie ostatniego iego bawienia w *Pary*, żu. rzadko kogo widział z przyjaciół, ale nieustannie rozmawiał z Officerami morskiemi, inżynierami, osobami łkarbowemi, zgoła z ludźmi, z ktorými mógł kombinować rozmaite łszczegóły przedsięwzięcia swego przeciw *Anglii*. W stancyi iego stoly, podłoga, ściany, wszystko to zarzuczone jest planami i mappami. Zona iego, z którą w najsłcislyszym żyie zaufaniu, jest równie iak on ciężką do mowienia, lubo dla każdego grzeczną. — Obay w mowie i w każdym ruszeniu nadzwyczajney są ostrożności.

Oto jest treść proklamacji, którą Dyrektoryat wydał względem nowych elekcyów.

„Czym się to dzieie, że pomysłność *Francyi* tak zewnątrz okazała, przy końcu 8. roku rewolucyi i 6go Rzpltey, ieszcze iednak nie dochodzi wewnątrz zupełney swojej świetności i ugruntowania? Nie może być, żeby brak prawideł był tego przyczyną. Prawidła bowiem są odwieczne, musł więc ta przyczyna między ludźmi zostawać, należy iey dochodzić, a ta jest nie inna iak *władza dawna*. Coż zrobiła ta władza? oto uszykowawszy łtronników swoich we dwie oddzielne armie, wypuszczala je potem naprzeciw ludowi, nie razem, ale z wolna i potrosze, a w tym jest cała wytworność postępcney iey polityki pierwsze korpus tej armii oblekło

na siebie mundur wolności, wprawdzie trzeba mu było tej malki dla uludzenia obywatelów, ale zamiast wolności wprowadziło rozwiolność. Mundur rozumu służył tylko do pokrycia głupłtwa, wszystko stało się w ręku iego zbytkiem, zbytkiem opiniów, żądań, szkodków, podeyrzeń, buntów, niezgod, gilotyn. Politrzeż ię lud i poznał, iż to nie jest ani wolność, ani Rzplta. Naowczas władza dawna zrećcznie korzyltając z podobnego ułożenia umyłow, ktorą przygotowała i przewidziata, wyłata drugi oddział swojej armii, drugi korpus swoich niewolników. Ta nowa armia udawala, iakoby była nieprzyaciolką pierwszej, i zstana tylko na naprawienie nieszczęść, które tamta zdiatała. Jedna zuchwale maszerowala pod łtandarem rozwiolności, druga ukrytza szła łkromnie pod chorągwią łudzkości. Wyrazy pierwszej były proste i obruszające, drugiej były samą łłodyczą, nie gadała tylko o goieniu ran, zapewniając, iż przychodzi z rękoma pełnemi pocieszających łeków, a zrećcność iey zdradziecka podsuwala ieden łposob niezawodny ocalenia wkręćlenie dawnego rządu lecz niemienny iak pierwsza. zbytnie wystawiająca rzeczy, dawala zaboylem kolor łprawiedliwosci, chciała niby tylko łcigać niecnych łatow, ktorzy ią poprzedzili, gdy tym czasem ciz łami przebrani, znajdując się w iey łzykach dopomagali do mordowania naczyłslych republikanów. Tym to sposobem lud, a nawet wielka liczba łdobrych obywatelów, uwiedzeni dwojakim postępcem, powierzali nieograniczone zaufanie swojej tym dwóm łklafom ludzi, tak na pozor różniącym się w zdaniach, lecz tak iednostaynym w zamiarach. Tym to łposobem miłosci wolności częstkroć łzukała wyboru między przyjaciolmi rozwiolności, a na wzajem włtręt do rozwiolności, był powodem do łzukania wyboru między przyjaciolmi tronu, i w obu tych łpolożeniach, lud niechając, ani o tym wiedzając był narzędzium realizmu..... *Francuzi!* dotąd Dyrektoryat wykonawczy walczyl wspolnie z wami. — Ostatnie zwycięztwo od was zalezy, Dyrektoryat nie może teraz dzielić z wami łaurów, nie może iak tylko włkazac wam prawdziwą drogę do ich zebrań, wzywając waszey uwagi i czynności na elekcyje, ktorými intrzycze zgromadzenia pierwiastkowe zatrudnić się zaczną.

Ob. *Girault* jest mianowany agentem handlowym w *Roterdamie*. — Ob. *Belleville* generalny konsul w *Genui*, odprawiać będzie razem funkcją sekretarza legacyi. — Obowiązki także konsula generalnego Rzpltey w *Madrycie*, mają być odbywane przez sekretarza legacyi przy ambalładzie *Francuzkiej* tamże zostającego. — Ob. *Dupont* konsul Rzpltey w *Fildelfii* został odwołany.

z *Calais* dnia 10. Lutego.

General *Buonaparte* przybyszy tu, wszedł w potajemne naradzanie się z naszymi łtarami marynarzami. Kazał sobie przynieść wszystkie geograłiczne karty, i roztrząsał wielką łliczbę projektów podanych względem wyładowania.

Pewną jest rzecza, iż Ob. *Bertholet* wynalazł nowy rodzaj prochu, ktoręgo własności i siła mogły niesłychanych dokazywać cudów.

z *Hagi* dnia 24. Lutego.

Dyrektoryat *Batawski* mianował Obywatela *Pierre* ministrem interesów wewnętrzných, na mięscu Obywatela *Ondotje*, który obral sobie raczey urząd sekretarza przy tymże departamencie.

Ciolo Administracyjne *Hollandyi* urzadzca teraz tę prowincją łtosownie do nowego stanu rzeczy. Mianowato już agentów do kazdey municypalności i do kazdego dystryktu, i zalecilo wszystkim Administracyom, ażeby w rozdawaniu tych urzędów miały w pierwszym względie tych *Batawów*, ktorzy naywięcy ucierpieli w rewolucyi 1787. roku.

Zgromadzenie Konfityucyjne rozpuszczilo wydział do interesów *Zachodnio-Indyjskich*, i brzegów, *Gwinei*, iako zbyt kosztowny, a natomiał postanowilo kommissją posredniczą, z łiedmiu członków łozoną, która odprawiać się będzie w *Amsterdamie*.

Rząd kantonu *Bazyłeyjskiego* doniosł Zgromadzeniu *Batawskiemu* o szaslych u siebie odmianach i o wyznaczonym wydziale zwiazków wewnętrzných.

Ob. *Hall* adwokat *Amsterdamski* ministrem łprawiedliwosci a Ob. *Gogel* kupiec *Amsterdamski* ministrem łkarbowym zostali mianowanemi. — Municypalność *Amsterdamska* odbierać będzie co rok 6000. zł. za naięcie pałacu dla Dyrektoryatu, a 15,000. zł. *Hollender*: za meble.

Przeznaczony do Wiednia poseł nasz Ob. Blau z wczoraj już zjadł wyjechał, wprzód jednak uda się do Paryża. — G. Muskin, który ma komendę batów kanonierskich w wyprawie przeciw Anglii, jest synem fabrykanta szpilek w Antwerpii. W 19. roku poszedł w służbę morską Szwedzką i doszedł wkrótce rangi porucznika. Xiążę Sudermann, w ostatniej wojnie z Moskwą zrobił go swoim adiutantem generalnym, a dzielność, którą w bitwie okazał w ratowaniu okrętu, na którym sam Król się znajdował, zyskała mu w podarunku od Króla łupę bogato kameryzowaną.

Po zawartym pokoju przyjechał odwiedzić swoją rodzinę, i miał tę korzyść, że przywiozł z sobą wszystkie rysy i plany do budowy nowego gatunku batów kanonierskich, które są jednego Szweda wynalazkiem, te bity mając składany most 20. stop długości, z łatwością podają sposobność do wysadzenia na ląd 2. sześćdziesiąt-funtowych armat.

z Konstantynopola dnia 25. Stycznia.

Ośm kurjerów przyniosło tu wiadomość, iż buntownicy z pod komendy Passwan-Oglu przez iadło korpus Turckie, w którym najwięcej rodzin Grecy dokazywali, pod miastem Sophia znieśli 500. głów tu z pobojowiska przylanych, będą rozłożone na murach Seraju. W. Sultan wydał własnoręczne pismo, którym wszystkich Greków, którzy dzielnością swoją dopomogli wojsku jego, na zawzię od wszelkich podatków uwolnił, a W. Wexer ma zlecenie patriarchom Greckim, iak nypodchlebniejsze złożyć w tej mierze podziękowanie.

z Semlina dnia 19. Lutego.

Radość Baszów w Belgradzie z odniesionego pod Proserowcami zwycięstwa była zawczesną. — Małe porażki nie sprawiają żadnego wrażenia na Paswan-Oglu. Kazał oświadczyć Baszom, iż lubo dwa razy ma nieszczęście być odpartym pod Proserowcami, on iednak zechce trzeci raz na tym samym miejscu się okazać, dla dowiedzenia im, iak to być należy, i iak pobity może być znowu strasznym zwycięzcą. Po tym oświadczeniu, ieden oddział załogi Belgradzkiej do 12,000. iak mówią mocny, znowu pod Proserowce posłanym został. W podobnym sposobie Pasman-Oglu prześlął przelozenia Dywanowi, w których radzi mu, aby wojska Sultana nie narażał na przykrość marszów w tak złej osobliwie porze roku, ale raczej niech je zbierze na równinach Adrianopolu, a on sam na przeciw nim z wojskiem swoim wyciągnie i bitwę stoczy, która rzecz całą rozstrzygnie. Zaraz po świętach Tu-reckich Bariam zwanych, trzeba się spodziewać wypadku iakiego decydującego, gdyż wszystkie operacje wojenne już są rozłożone.

Basza Selim, Gubernator Bośni, jest teraz komendantem wojsk Belgradzkich. Zaraz po przybyciu swoim naganął Baszy Belgradzkiemu Kaimadze ostatnie tak złe z niewolnikami obeyscie i ich tracenie, a potem resztę pozostałych w niewoli ienców na wolność wypuścić kazał.

Różne transporta handlowe odbywają się teraz bez przerwy do Konstantynopola, i pomyślnie można na drodze ustawicznie karawany do tego miasta zmierzające.

z Raftadi dnia 21. Lutego.

Hrabia de Sternberg Szambelan Cesarzki niedawno z Berlina powróciwszy, tu teraz z Wiednia przyjechał. — Poseł Francuzki Ob. Bonnier dawał wczoraj pierwszy raz wspólny obiad, na którym postawie Baderscy znajdowali się. — Względem pieniędzy, których żąda Rzpłta Cifulpińska od Cesarza, już się także negocjacya otworzyła. Kommissarz Francuzki Outrepoint ułożył do skutku wraz z hrabią Cobenzl artykuł traktatu w Campo Formio zawartego względem zaciągniętych długów w Niderlandach, w czynie dawnego rządu.

z Bazylei dnia 22. Lutego.

Kraj Wodzki zatrudnia się organizacją swojey małej armii. Zgromadzenie iego tymczasowe nie tylko przyjęło projekt konfitytucyi P. Ochs, lecz podało go już pod rozwagę zgromadzeń pierwsiotkowych, które nań również przysłało, wyjąwszy dwa lub trzy gminowładztwa. — Rząd tymczasowy na sesyi swojey dnia 16. wydał następujący dekret:

Zgromadzenie Reprezentantów tymczasowych kraiu Wodzkiego zważywszy, iż Rządy Berneński i Fryburški czynią największe ułtowania na przeszkodzenie a nawet zniszczenie naszego odrodzenia się; iż dla doyscia do tego celu wszystkie sposoby mają za dobre; iż znaczne zbroienia się, które na naszym i innych terytoriach w grożącej utrzymują postaci, pociągają za sobą niezmiernie koszta braue ze skarbu publicznego, a których część sprawiedliwie do nas należy. — Stanowi: Iż wszystkie własności członków Rządu Berneńskiego i Fryburškego w tym kraiu, pod iakimkolwiek bądź nazwiskiem znane będą u nas w zakładzie za uczynione lub mające się uczynić złe użycie tego skarbu; równie, iako i wszelkie marnotrawstwo, które w tej okoliczności może być popełnione pod iakimkolwiek pozorem.

W Zurich podług rezolucyi wielkiej rady wszystkich Deputowani, którzy już są na kongres mianowanemi, zostaną iego członkami; wybrana tylko będzie w miarę liczby Deputowanych mieyskich, potrójna liczba włościan.

W tych trudnych okolicznościach, dwie osoby to jest bracia Lavater, przez siatłość swego charakteru, przez swoją wymowę, i powszechnie ziednane łobie zaufanie, uprzedzili wiele nieszczęść, i ułagodzili zawziętość partyw. Pastor Lavater wydał na publiczność kazanie pod tytułem: Nauka Chrześcijańska dla kantonu Zurich, przystosowana do okoliczności, miana w pierwszą niedzielę po uznaniu równości i powszechney wolności.

z Szwajcaryi dnia 25. Lutego.

O negocjacyi Ob. Mengaud z deputowanymi Berneńskimi tyle tylko wiemy, że gdy ten podał im oświadczenie na piśmie (w ostatniej gazecie nalzy umieszczone) Deputowani zapytali się go czyli to oświadczenie mają uważać za ultimatum, i że w przypadku gdyby rząd dopełnił żądania zawarte w oświadczeniu, czy może się spodziewać, iż wojska Francuzkie oddadą się z nad granic Szwajcarskich. Ob. Mengaud nie dał żadney dokładney odpowiedzi, ale nalegał na dopełnienie podanych żądań iego. Wszakże w dalszey rozinowie dał do zrozumienia, iż za odmianą ogólną konfitytucyi Szwajcarskiej, Francya zezwoli, aby kraj de Vaud składał część Szwajcaryi pod nazwiskiem kantonu Lemańskiego. — Rada Berneńska w odpowiedzi swojey danej Deputowanym okazała podziwienie łwoie nad raportem przez nich przeltanym, i kazała natychmiast oświadczyć Ob. Mengaud, że regencya Berneńska przedkładała siate trzymać się dekretu łwego pod d. 3. Lutego wydanego, i nie wchodzić w żadne negocjacye względem pretensyw iakie są te, które nota Ob. Mengaud zawiera. Rada nakazała przytym deputowanym swoim zerwać rozpoczęte negocjacye. — Z drugiey strony zapewniali, że deputowani Berneńscy posłani są do G. Brune, z rekwizycją, aby wojska Francuzkie cofnęły się z kraiu de Vaud i całej Szwajcaryi, z przyrzeczeniem, iż na ówczas wojska także Szwajcarskie zezydą się. Mają także żądać, aby kraj de Vaud był nazad stanom Berneńskim przywrócony, i oświadczyć, iż są w przedkładać bronienu łwojey niepodległości i praw ludu wolnego, z chęcią ułtanowania nowej konfitytucyi bez wszelkiego obcego wpływu.

z Stugdardu dnia 21. Lutego.

Chociaż wojska nasze nieustannie do armii Angielskiej odchodzą, wszelako wielu tu ma nadzieję bliżkiego pokoju z Anglią. — Pod Creuznach zbiera się 20,000. które aż do pokoju z Niemcami nad Renem pozostać mają. — Telegraf ułtawnie przesyła wiadomości z Raftadi do Paryża. Codziennie postawie Francuzcy odbierają tu listy Paryżkie, które im zjad kurjerami przesyłane bywają, i oni na odwrot łwojcie tu kurjerami posyłają.

z Kolonii dnia 22. Lutego.

Nowe Trybunały w Achen rozpoczęły się z wielką uroczyścią. Od armii Mogunckiey odeszło pułbrygady lekkiey infanteryi 3. pułbrygad wojska liniowego, regiment huzarów i strzelców, 6. regimentow dragonii, 8. regiment kawaleryi, ieden regiment artylleryi, 1. batalion saperow, i 1. batalion pontonierow, wszystkie to poszło do armii Angielskiej, trzy pułbrygady wojska liniowego i 2 regimenta huzarów poszły do Hollandyi.

z Ratyżbony dnia 24. Lutego.

Obywatel Bacher odebrał od Ministra policyi list następujący: „Przeftrezgam cię Obywatelu, iż w granice nasze wchodzi wiele Niemców, którym nie mogę dozwolić dalszego wgląd kraiu Rzezczytley posuwania się, gdyż nie mają paszportow z przyzwioitemi podpisami, i od przyzwioitych zwierzchności. Nasze związki handlowe z Niemcami zawieszono na nieiaki czas przez wojnę, znowu z pokoiem nabierają czynności, zadałbym śmiertelny raz handlowi i przemysłowi, gdybym cofnął tych cudzoziemców. Z drugiey strony, otworzyłbym drogę bezprawiom, i ułatwiłbym wniyscie Emigrantom, gdybym przyjmował paszporta, iakie teraz w Niemczach wychodzą. Przetło dla zapobieżenia obu tym nieprzyzwioitościom, i pogodzenia tego, co się należy handlowi, z tym, co się należy bezpieczeństwu Rzpłtey, korzystam z tej okoliczności, którą mi podaie bytność twoia w Ratyżbonie, abym przez ciebie oznaymił wszystkim Ministrom Rzeszy, następujący list okolicy, który komunikowałem iuz Ambasadorem Mocarstwa przyjacielskich i neutralnych, i posłanem pełnomocnikom naszym do Raftad. Będziesz raczył Obywatelu te tylko podpisywać paszporta, które stosowne będą do instrukcyi w niniejszym liście okólnym zawartej.

(podpisano) SORTIN.

Wzmiankowany List Okolny jest następujący.

„Kazdy cudzoziemiec poddany Mocarstwa nie zostającego w wojnie z Rzpłtą Francuzką, powinien, iezeli chce odprawić podróż we Francyi; mieć paszport potwierdzony przez Agenta Rządu Francuzkiego w owym kraiu zjad wychodzi, zostającego. Ten paszport powinien być przez właściciela podpisanym, i osoba iego dostatecznie opisana. Powody tej formalności, łatwo uczuć się daia. Kiedy paszport nie zawiera w łobie opisania osoby, nie można być pewnym, czy ten, kto go ma w rękę jest tym samym, który go otrzymał, może się zabląkać, i trzecia osoba z niego korzysta, może być pozycyżnym lub przedanym, a potom się znaleźć w rękę Emigranta, lub Xiędza deportowanego. Podpis nakoniec właściciela, i jeśli opisanie nie jest dostateczne, i jeśli paszport był utapiony przez właściciela komu innemu zupełnie podobieństwo do niego mającemu, wszystkie znosi wątpliwości. Potwierdzenie przez Ministra Francuzkiego w owym kraiu, żarecza autentyczność paszportu, daiać zapewnienie, iż jest wydanym przez władzę legalną.

NB. Kazdy Emigrant Francuzki, któryby się naturalizował w Niemczach, równie iak i mieszkańcy lewego brzegu Renu, którzy się znajdują w przypadkach prawa o emigracyi, nie mogą popisywać się z takimi paszportami, gdyż te nie są łomia ich przeciw karom przepisanym na emigrantow, którzyby się ukazali na gruncie Rzpłtey Francuzkiej,

z Moguncyi dnia 22. Lutego.

Wysłała tu proklamacya rządowa na mocy której fabrykańci łkor w Stalbo, Malmedy, Leodium i Bruzelli, także fabrykańci łukien Niderlandzkich, mają się znajdować na jarmarku Mogunckim. Wiedząc do miasta nie będą żadnego cła opłacać. Jezeli zaś za Ren będą chcieli towary łwoie wypraważać, na ow czas ciężkie cło na nich jest włożone. — Obyw: Rebmann i Blau są teraz członkami trybunału kryminalnego w Moguncyi.

PUBLICANDUM.

Oznaymie się niniejszym Publiczności, iż tak Paszporta iako i pozwolenia na muzykę, oprócz balow, bez płatnie od Dyrekcyi Policyi wydawane będą i nikt za nie płacić obowiązany nie jest.

Gdyby zaś kto Extraktu z książki meldunkow żądał, powinien się względem tego pierwey przez pismo do Praesidium Policyi udać, które dalszą w tym razie potrzebną uczyni dyspozycyą. — Datt w Warszawie d. 16. Marca 1798.

J. K. Mci Pruskiej Dyrekcyi Policyi.

Wczoraj nieznaomy człowiek w okolicy Czyftego, łkrzyneczkę z ziemi wykopał, one otworzył, a porzuciwszy pakiet papierow w niey się znajdujący na ziemię, oddał się śpieszno z łkrzyneczką. Chłopiec, kioren nie daleko tego mieysca się bawił, zjadł te Papiery i w Policyi złożył. — W których nayeściej imie Waltera się wspomina. Zatem nieznaomy właściciel onych zywya się do odebrania ich po poprzedzającej Legitymacyi, u podpisanej Dyrekcyi Policyi. — Datt w Warsz: 99° Marca 1798.

J. K. Mci Pruskiej Dyrekcyi Policyi.

V. SCHIMMELFENNIG.